

Apokryfy

Zdroj: www.slovakweb.eu

Evangelium Jakuba menšího, bratrance a bratra Pána Ježíše, prvního apoštola a prvního biskupa křesťanů v Jeruzalémě

Toto evangelium je připisováno Jakobovi, bratru Páně. Staří církevní Otcové se o něm velmi často zmiňují a z různých poznámek je vidno, že v křesťanském světě mu bylo všeobecně věřeno. Přesto se podle mnoha zmínek dá soudit, že jde o spis pocházející z druhého století, neboť neimplikuje zcela přesně židovské reálie, dá se usuzovat, že jeho autor měl blíže k řeckému a ranně křesťanskému světu.

Spory o toto evangelium vznikly hlavně pro věk Josefa při Kristově narození, jakož i pro okolnost, že byl vdovcem s dětmi, než se oženil s Pannou Marií.

Postelus přinesl rukopis tohoto evangelia z Levantu, přeložil jej do latiny a poslal překlad Oporimovi, tiskaři do Basileje, kde pak vyšlo tiskem r. 1552 s přičiněním Bibliandera, protestantského kněze a profesora theologie v Curychu. Postelus ujišťuje, že toto evangelium bylo jako kanonické čteno veřejně ve východních církvích, přičemž nikdo nepochyboval, že jakub je jeho autorem.

Překlad tohoto evangelia vyhotovil roku 1928 prof. Jan Skotas, překlad mnou byl upraven jen sporadicky. S textem nelze nakládat jinak, než pro osobní potřebu, nebo s mým svolením.

(c) Astrologician, Patrick Zandl 1996

Obsah:

Kapitola I. Joachimovi kněží vytýkají, že nezplodil v Izraeli potomka.

Kapitola II. Anna prosí Boha, aby požehnal jejímu lůnu.

Kapitola III. Annin nářek nad trpkým údělem neplodné.

Kapitola IV. Bůh vyslyšel Anniny prosby a požehnal jí. Joachim dává obětinu.

Kapitola V. Joachim se přesvědčuje, zda je mu požehnáno. Anna porodila děvče Marii.

Kapitola VI. Marie je vychovávána v čistotě, velekněží jí žehnají, Anna pěje Bohu.

Kapitola VII. Marie vstupuje do chrámu Páně, tančí na oltáři.

Kapitola VIII. Do dvanácti let je Marie vychovávána v chrámě, poté je dána vdovci Josefovi.

Kapitola IX. Marie přede nachovou záclonu pro chrám Páně, dozvídá se, že počne, Bohem požehnána, zůstává pannou.

Kapitola X. Josef se vrací domů a shledává Marii těhotnou. Anděl Páně k němu sestupuje a nabádá ho, aby Marii nepropouštěl.

Kapitola XI. Kněží vyslychají Josefa a Marii, podrobují je zkoušce, v níž obstávají.

Kapitola XII. Josef a Marie jedou do Betléma, Marie ulehá cestou v jeskyni.

Kapitola XIII. Josef hledá pomocníci k porodu a cestou spatří podivné věci.

Kapitola XIV. Marie porodila chlapce, pomocnice blahoslaví Boha za možnost spatřit takový zázrak, kterak panna porodila. Vypráví to Salome, jež nevěří, ale přesvědčuje se.

Kapitola XV. Mudrci z východu se přicházejí poklonit králi, Herodes nechává hledat chlapce.

Kapitola XVI. Herodes nařizuje pobít novorozence, Marie s Alžbetou schovávají děti. Na Herodesův příkaz je zavražděn velekněz Zachariáš, Simeon se stává veleknězem. Jakub stvrzuje svoje autorství.

Kapitola I.

Joachimovi kněží vytýkají, že nezplodil v Izraeli potomka.

2. V dějinách dvanácti kmenů izraelských čteme, že žil jistý muž, který se jmenoval Joachim a jenž, jsa velmi bohat, přinášel Pánu dvojí oběti, poněvadž se rozhodl: Moje jmění nechť slouží k dobru celého národa, a kéž tedy naleznu milost před Pánem Bohem a odpuštění hříchů.

3. Ale při jedné velké slavnosti Pána, když děti Izraele obětovali svoje dary a když také Joachim svoje obětoval, tu Ruben, velekněz, se mu protivil, řka: „Není zákonité pro tebe, abys svoje dary obětoval, když jsi nezplodil v Izraeli potomka.“

6. Tím byl Joachim velmi dotčen a odešel, aby se poradil se zápisy všech dvanácti kmenů a aby viděl, zdali jest jediným člověkem, který nezplodil potomka.

7. Ale po dotazu shledal, že všichni spravedliví zaseli mezi izraelskými sémě.

8. Ale pak si vzpomněl na patriarchu Abrahama, jak Bůh na konci jeho života mu dal syna Izáka. A pak se nejvýš zarmoutil, takže jeho manželka ho dlouho neviděla.

11. Ale uchýlil se do pustiny a tam si zbudoval stan a postil se čtyřicet dní a čtyřicet

nocí, řka k sobě.

12. „Neusednu, abych jedl nebo pil, dokud Pán a Bůh můj na mne neshlédne, nýbrž modlitba bude mým jídlem a mým nápojem.“

Kapitola II.

Anna prosí Boha, aby požehnal jejímu lůnu.

1. Zatím jeho manželka Anna byla truchlivá a zmatena z dvojích důvodů a řekla:

„Budu truchliti stejně pro svoje vdovství, jako pro svoji neplodnost.“

2. A pak se přiblížila velká slavnost Pána a tu Judita, její služka, řekla: „Jak dlouho budeš takto trápit svoji duši? Přiblížila se teď slavnost Pána a tu není dovoleno, aby někdo truchlil.“

3. Proto vezmi tuto kápi, kterou mně dal jeden, jenž takové věci dělá, neboť se nesluší, abych já, jako pouhá služka ji nosila, ale bude slušeti osobě tvého vyššího postavení.

4. Ale Anna odpověděla: „Odstup ode mne, nejsem zvyklá takovým věcem. A kromě toho mne Pán velice pokořil.“

5. Obávám se, že tuto věc ti dal někdo se zlým úmyslem a ty přicházíš, abys mne poskvnila hříchem.“

6. Potom Judita, její služka, odpověděla: „Jaké zlo bych ti měla přátí, když mne nechceš slyšeti?“

7. Nemohla bych ti přátí větší kletby, než jaké podléháš, poněvadž Bůh uzavřel tvoje lůno, abys nebyla matkou v Izraeli.“

8. Anna byla pak nejvýš zarmoucena a obléknuvši se do svatebního roucha, odešla o třetí hodině odpolední, aby se procházela ve své zahradě.

9. A viděla tam vavřínový strom a posadila se pod něj a modlila se k Pánu, řkouc:

10. „Ó, Bože mých otců, požehnej mně, a vyslyš moji modlitbu, jako jsi požehnal lůnu Sáry a dal jsi jí syna Izáka.“

Kapitola III.

Annin nářek nad trpkým údělem neplodné.

2. A když se dívala k nebi, zpozorovala ve vavřínu hnízdo vrabčů.

5. A truchlíc u sebe, řekla: „Běda mně, kdo mne počal? A které lůno mne nosilo, abych byla takto prokletá před syny izraelskými a aby mne vyčítali a snižovali mne v chrámě mého Boha: Kdo jsem a s kým mohu býti porovnána?”
6. Nemohu býti porovnána ani se zvěří země, neboť i zvířata zemská jsou plodná před tebou, ó, Pane! Běda mně, s kým mohu býti porovnána?”
7. Nemohu býti porovnána ani s dravou zvěří, neboť i dravá zvěř je plodná před tebou, ó, Pane! Běda mi, komu jsem podobná?”
8. Nemohu býti porovnána ani s těmito vodami, neboť i tyto vody jsou plodné před tebou, ó, Pane! Běda mi, komu se podobám?”
9. Nemohu býti porovnána ani s mořskými vlnami, neboť ty, ať jsou klidné, nebo v pohybu, chválí tebe rybkami, jež jsou v nich, ó, Pane! Běda mi, komu jsem podobná?”
10. Nejsem ani podobná zemi, neboť i země plodí ovoce a chválí tě, ó, Pane!”

Kapitola IV.

Bůh vyslyšel Anniny prosby a požehnal jí. Joachim dává obětinu.

2. A pak anděl Páně stál u ní a řekla: „Anno, Anno, Pán slyšel tvoji modlitbu a ty počneš a porodíš a o tvém plodu bude mluveno po celém světě.”
4. A Anna odpověděla: „Jako je živ Pán, můj Bůh, tu jestliže porodím, ať je to chlapec nebo děvče, věnuji svoje dítě Pánovi, svému Bohu, aby mu sloužilo ve svatých věcech po celý svůj život.”
5. A aj, objevili se dva andělé a řekli jí: „Viz Joachima, svého manžela, přicházejícího s pastýři.”
7. Neboť anděl Páně sestoupil také k němu a řekl: Pánbůh slyšel tvoji modlitbu a proto pospěš a jdi odtud, neboť aj, Anna tvoje manželka počne.
8. A Joachim šel a zavolal svoje pastýře, řka: „Přineste mi sem deset ovcí bez vady a poskvrny a ty budou Pána, mého Boha.
9. A přineste mi dvanáct telat bez poskvrny a těch dvanáct telat bude pro kněží a starší.
10. Přineste mi také sto koz a těch sto koz bude pro všecken lid.”
11. A Joachim přišel se svými pastýři a Anna stála u brány a viděla, jak Joachim s pastýři přichází.

12. A běžela a zavěsila se mu na hrdlo, řkouc: „Teď vím, že mě Pán nesmírně požehnal.

14. Nebo hle, já, která jsem byla vdovou, nejsem již vdovou, a já, která jsem byla neplodná, počnu."

Kapitola V.

Joachim se přesvědčuje, zda je mu požehnáno. Anna porodila děvče Marii.

1. A Joachim zůstal prvého dne ve svém domě, ale za jitra přinesl svoje oběti a pravil.

3. „Jestliže Pán je mi nakloněn, tu nechť deska, kterou má kněz na čele, to oznámí."

4. A tázal se desky, kterou měl kněz a viděl ji a hle, nebylo na něm hříchu.

5. A Joachim pravil: „Nyní vím, že Pán je mně milostiv a že sňal ze mne všechny hříchy."

6. A potom sešel dolů z chrámu Páně ospravedlněn a odešel do svého domu.

7. A když se naplnilo devět měsíců u Anny, tu porodila a řekla k pomocnici: „Co jsem porodila?"

9. A ona jí řekla: „Děvče."

11. Potom Anna řekla: „Pán povýšil tohoto dne moji duši." a položila děvčátko na postel.

13. A když se naplnili dny jejího očištění, kojila dítě a nazvala je jménem Maria.

Kapitola VI.

Marie je vychovávána v čistotě, velekněží jí žehnají, Anna pěje Bohu.

2. A dítě nabývalo každého dne sil, takže když mu bylo devět měsíců, jeho matka je postavila na zem, aby zkusilo, může-li státi. A když dítě učinilo devět kroků, vrátilo se zase do klína své matky.

5. A potom ji matka chopila do náruče a řekla: „Jako že je živ Pán a Bůh můj, nebudeš již kráčet po této zemi, dokud tě nedonesu do chrámu Páně.

8. A pak učinila ze své komůrky posvátné místo a nedopustila, aby se k Marii přiblížilo něco neobvyklého nebo nečistého, ale pozvala jisté neposkvrněné dcery izraelské, aby si s ní hrály.

9. Ale když bylo dítěti rok, tu Joachim zařídil velikou slavnost a pozval kněží a písaře a starší a všecken lid izraelský.

12. A Joachim pak obětoval děvče velekněžím a oni je požehnali, řkouce: „Bůh našich otců nechť požehná toto děvče a dá mu jméno slavné a trvající po všechna pokolení.“ A všecken lid odpověděl: „Staniž se tak, Amen.“

14. A pak Joachim ji po druhé obětoval kněžím a oni jí požehnali, řkouce: „Ó, nejvyšší Bože, pohlédni na tuto dívku a požehnej jí věčným požehnáním.“

15. A potom ji zvedla její matka a dala jí prs a zapěla Pánu tuto píseň.

17. „Chci zpívati píseň Pánu Bohu mému, neboť mne navštívil a odňal ode mne výčitku mých nepřátel a dal mně ovoce své spravedlnosti, takže teď může být pověděno synům Rubenovým, že Anna kojí.“

19. Potom položila dítě k odpočinku do pokoje, který posvětila a potom vyšla a sloužila jim.

21. A když byla hostina ukončena, odešli, radující se a chválíce Boha izraelských.

Kapitola VII.

Marie vstupuje do chrámu Páně, tančí na oltáři.

2. Ale děvče rostlo a když mu bylo dva roky, tu řekl Joachim k Anně: „Dověďme ji do chrámu Páně, abychom mohli vyplniti svůj slib, který jsme složili Pánu Bohu, neboť jinak by se na nás rozhněval a naše oběti by nepřijal.“

5. Ale Anna řekla: „Počkejme až do třetího roku, neboť by nepoznala ani svého otce.“ A Joachim pravil: „Sečkejme tedy.“

6. A když bylo dítěti tři roky, řekl Joachim: „Pozveme dcery Hebrejců, které jsou neposkvrněné a nechť každá vezme lampu a nechť jsou lampy rozsvíceny, aby dítě se již nevrátilo, a aby její mysl se obrátila ke chrámu Páně.“

9. A učinili tak, dokud nevystoupili do chrámu Páně. A velekněz ji přijal a požehnal jí a řekl: „Marie, Pánbůh zvětšil tvoje jméno pro všechna pokolení, a až nakonec času bude Pán tvým prostřednictvím projevovati svoje vysvobození synů izraelských.“

11. A potom ji postavil na třetí stupeň oltáře a Pán jí dal svoji milost a ona tančila na svých nožkách a všecken lid izraelský ji miloval.

Kapitola VIII.

Do dvanácti let je Marie vychovávána v chrámě, poté je dána vdovci Josefovi.

3. A její rodiče odešli, naplněni podivením a chválíce Boha, poněvadž děvčátko se k nim nevrátilo.

5. Ale Marie zůstala v chrámě jako hrdlička a byla tam vychovávána a dostávala potravu z rukou anděla.

7. A když jí bylo dvanáct let, tu kněží se sešli v radě a řekli: „Hle, Marii jest dvanáct let. Co s ní počneme z obavy, aby snad svaté místo našeho Pána a Boha nebylo poskvrněno?“

9. A pak odpověděli kněží Zachariášovi, jenž byl veleknězem: „Postav se k oltáři Pána a vstup do svatyně a modli se k Bohu, a cokoliv by nám Pán projevil, to učiň.“

10. Potom velekněz vstoupil do svatostánku, a vzav s sebou náprsník soudu, modlil se, aby byl vyslyšen.

11. A hle, anděl Páně přišel k němu a pravil: „Zachariáši, Zachariáši, odejdi a svolěj všechny vdovce mezi lidem a necht' každý z nich přinese svoji hůl a u kterého Pán dá svoje znamení, ten budiž manželem Marie.“

12. I bylo to rozhlášeno po celé Judei a trouby Páně zněly a všechen lid se sběhl a shromáždil.

13. A také Josef, odhodiv svoji sekeru, odešel s lidem a když se sešli, dostavili se k veleknězi a každý muž přinesl svoji hůl.

14. A když velekněz sebral jejich hole, vstoupil do chrámu, aby se modlil.

16. A když končil svoje modlitby, vzal hole a odešel a rozdal je jim, ale žádného divu se nestalo.

17. Ale poslední hůl byla vzata Josefem a hle, z hole vyletěla holubice a sletěla na Josefovou hlavu.

18. A velekněz pravil: „Josefe, ty jsi ten, jenž je vyvolen, aby vzal pannu Páně a aby ji pro Pána chránil.“

19. Ale Josef se zdráhal, řka: „Jsem starý muž a mám děti, ale ona je mladá a já se obávám, abych nebyl Izraelským pro smích.“

20. Pak velekněz odpověděl: „Josefe, neboj se Pána svého Boha, a vzpomeň si, jak Bůh naložil s Dathanem, Korahem a Abíramem, jak se země otevřela a pohltila je,

poněvadž se protivili."

21. „A proto, Josefe, boj se Boha, aby podobné věci se neudály ve tvé rodině."

22. A pak Josef, boje se, vzal ji do svého domu, ale Josef řekl k Marii: „Viz, vzal jsem tě z chrámu Páně a teď tě zůstavím ve svém domě. Já musím jít, abych se staral o své stavební řemeslo. Pán budiž s tebou."

Kapitola IX.

Marie přede nachovou záclonu pro chrám Páně, dozvídá se, že počne, Bohem požehnána, zůstáváje pannou.

2. A stalo se, v radě kněží, že bylo řečeno: „Udělejme novou záclonu pro chrám Páně."

3. A velekněz jim řekl: „Povolejte ke mně sedm neposkvrněných panen z rodu Davidova."

5. A služebnictvo odešlo a přivedlo do chrámu Páně panny a velekněz řekl k nim: „Vrhejte přede mnou teď losy, která z vás bude přísti zlaté nitě, která modré, která červené, která jemné plátno a která bude přísti pravé nachové."

6. Ale velekněz znal Marii a věděl, že je z kmene Davidova a zavolał ji a ona podle losu měla přísti pravé nachové nitě a odešla pak do svého domu.

7. Ale od té doby velekněz Zachariáš oněměł a na jeho místo byl dán Samuel, dokud Zachariáš zase nepromluví.

8. Ale Marie vzala pravý nach a předla jej.

9. A vzala hrnec a vyšla ven, aby nabrala vody a tu slyšela jakýsi hlas, který k ní řekl: „Pozdravena budiž, která jsi plna milosti. Pán je s tebou a ty jsi požehnaná mezi ženami."

10. A ona se ohlédla vpravo a vlevo, aby viděla odkud hlas přichází a pak chvějíc se, vešla do svého domu a odloživši hrnec s vodou, vzala nach a posadila se do svého křesla, aby pracovala.

11. A hle, anděl Páně stál před ní a řekl: „Neboj se, Marie, neboť jsi našla milost před tváří boží."

12. A když to slyšela, uvažovala, co to znamená takové zvláštní pozdravení.

14. A anděl pravil k ní: „Pán je s tebou a ty počneš."

17. K čemuž odpověděla: „Jak? Mám počítí pro živého Boha a poroditi, jako rodí jiné ženy?"

18. Ale anděl jí odpověděl: „Ne tak, ó, Marie, ale Duch svatá sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní.“
19. „A proto to, co se z tebe narodí, bude svaté a bude nazvána Synem Živého Boha a ty nazveš jeho Ježíš, neboť on spasí svůj národ z jeho hříchů.“
21. „A hle, tvoje sestřenice, Alžběta, také počala ve svém stáří syna.“
22. „A nyní je již v šestém měsíci ta, kterou nazývali neplodnou, neboť u Boha není nic nemožného.“
23. A Marie pravila: „Hle, já , služka Páně, staniž se se mnou podle tvého slova.“
25. A když upředla nach, donesla jej veleknězi a velekněz jí požehnal, řka: „Marie, Pánbůh zvětčil tvoje jméno a ty budeš požehnaná po všechny věky světa.“
26. A pak Marie, naplněna radostí, odešla ke své sestřenici Alžbětě a zaklepala na její dveře.
27. A když Alžběta to uslyšela, běžela a otevřela jí a požehnavši jí, pravila: „Jak se stalo, že matka mého Pána přichází ke mně?“
29. „Neboť hle, jakmile hlas tvého pozdravu dospěl k mým uším, tu to, co je ve mně, poskočilo a požehnilo ti.“
32. Ale Marie, nevědouc nic o těchto tajemných věcech, o nichž k ní mluvil archanděl Gabriel, zvedla oči k nebi a pravila: „Pane, čím jsem, že veškerá pokolení na zemi mne nazývají požehnanou?“
34. Ale když pozorovala denně, že tloustne a bojíc se, odešla domů a skrývala se před syny izraelskými, a bylo jí čtrnáct let, když se udály tyto věci.

Kapitola X.

Josef se vrací domů a shledává Marii těhotnou. Anděl Páně k němu sestupuje a nabádá ho, aby Marii nepropouštěl.

1. A když byla Marie v šestém měsíci, vrátil se Josef od staveb domů, což bylo jeho řemeslem a vstoupiv do domu, viděl, že panna je těhotná.
2. A vrhnuv se na tvář, pravil: „Jak mám shlížeti k svému Pánu Bohu, nebo co mám říci o této mladé ženě?“
3. „Neboť přijal jsem ji jako pannu z chrámu Pána Boha svého, ale takto jsem ji nezůstavil.“
4. „Kdo mne tak oklamal? Kdo spáchal toto zlo v mém domě a kdo svedl tuto pannu a poskvrnil ji?“

5. „Zdaliž příběh Adamův se na mně přesně nevyplňuje?“
6. „Neboť právě v okamžiku jeho slávy přišel had a našel Evu o samotě a svedl ji.“
7. A stejně se stalo i mně.
10. A pak Josef, zvednuv se ze země, zavolal ji a pravil: „Ó, ty, která jsi měla tolik milosti od Boha, proč jsi toto učinila?“
12. „Proč jsi tak snížila svoji duši, když jsi byla vychována ve svatyni a když jsi přijímala potravu z rukou andělů?“
13. Ale ona v záplavě slz odpověděla: „Jsem nevinná a nepoznala jsem muže.“
14. A tu Josef řekl: „A jak se tedy stalo, že jsi s dítětem?“
15. A Marie odpověděla: „Jako žije Pán můj a Bůh můj, nevím, jak se to událo.“
17. A tu Josef se nesmírně poděsil a odešel od ní a uvažoval, co by s ní učinil a přemýšlel takto:
 19. „Jestliže zakryji její zločin, tu budu nalezen provinilým podle zákona Pána.“
 20. „A když bych ji zradil synům izraelským, obávám se, že by snad mohla mít dítě s andělem a tu bych mohl zradit život osoby nevinné.“
 22. „Co mám tedy počít? Soukromně ji propustím.“
23. A potom nastala noc a hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a pravil.
24. „Neboj se vzít si tuto mladou ženu, neboť to, co je v ní, je ze Svatého Ducha.
25. „A ona porodí syna a ty mu dáš jméno Ježíš, neboť on spasí svůj lid z hříchu.“
26. A pak Josef vstal, probudiv se a oslavoval Boha izraelského, který mu projevil takovou milost a pannu si ponechal.

Kapitola XI.

Kněží vyslýchají Josefa a Marii, podrobují je zkoušce, v níž obstávají.

2. Potom přišel písař Anáš a řekl Josefovi: „Proč jsme tě dosud neviděli od tvého návratu?“
4. A Josef odpověděl: „Poněvadž jsem byl po cestě unaven a prvního dne jsem odpočíval.“
5. Ale Anáš, ohlednuv se, zpozoroval pannu, těhotnou dítětem.
7. A pak odešel ke knězi a pověděl mu: „Josef, ve kterého jsi skládal tolik důvěry se provinil zřejmým zločinem, neboť poskvrnil pannu, kterou přijal z chrámu Pána a potají se s ní oženil, aniž to ohlásil synům izraelským.“

9. A kněz pak řekl: „Josef že to učinil?"
12. Anáš odpověděl: „Jestliže pošleš některého ze svých učedníků, přesvědčíš se, že Marie je těhotná dítětem."
13. A služebníci šli a shledali, jak bylo praveno.
15. Potom Marie i Josef byli povoláni k soudu a kněz řekl k ní: „Marie, co jsi učinila?"
17. „Proč jsi ponížila svoji duši a zapoměla na svého Boha, když jsi byla vychována ve svatyni a když jsi dostávala pokrmy z rukou andělů a slyšela jsi jejich zpěvy?"
20. „Proč jsi to učinila?"
21. A k těm slovům odpověděla s přívalem slzí: „Tak jako že žije můj Bůh jsem před jeho tváří nevinná, neboť jsem nepoznala žádného muže."
24. A potom kněz řekl Josefovi: „Proč jsi to učinil?"
25. A Josef odpověděl: „Jako že je živ můj Pán a Bůh, neměl jsem s ní styků."
26. Ale kněz pravil: „Nelži a pověz pravdu. Ty ses s ní potají oženil a nepověděl jsi o tom synům Izraelským a nepokořil ses pod mocnou rukou poží, aby tvoje semeno bylo požehnáno."
28. A Josef mlčel.
29. A pak řekl kněz k Josefovi: Musíš vrátit do chrámu Páně, pannu, kterou jsi odtud vzal."
30. Ale Josef plakal hořce a kněz dodal: „Přinutím vás oba, abyste pili vodu Páně, což bude vaší zkouškou a tak vaše nepravost se před vámi otevře.
31. Potom kněz vzal vodu a donutil Josefa, aby pil a pak ho poslal do hor.
32. A Josef se vrátil úplně zdrav a všichni lidé se divili, že jeho vina nebyla odhalena.
33. A tak kněz řekl: „poněvadž Pán neukázal tvého hříchu, nezatracuji tě ani já."
34. A pak je poslal z chrámu.
35. A pak Josef vzal Marii a odešel do svého domu, raduje se chvále Boha Izraelského.

Kapitola XII.

Josef a Marie jedou do Betléma, Marie ulehá cestou v jeskyni.

1. A stalo se, že vyšel rozkaz císaře Augusta, aby všichni Židé, kteří jsou v Judei z Betléma, byli sepsáni, aby platili daně.

3. A Josef pravil: „Postarám se, aby moje děti byly zapsány, ale co mám učinit s touto mladou ženou?“
4. „Stydím se dáti ji zapsati jako svoji manželku a kdybych ji dal zapsati, jako svoji dceru, tu všichni izraelští přece vědí, že moje dcerou není.“
6. „Až nadejde doba ustanovení Pána, nechť učiní, jak se mu bude zdát za dobré.“
7. A potom osedlal osla a posadil na něj Marii a Josef a Šimon ji následovali a když ujeli tři míle, přišli do Betlemu.
8. A pak Josef, obrátiv se, viděl, že Marie trpí bolestmi a řekl k sobě: „Možná že má bolesti z toho, co jest v ní.“
9. Ale když se zase obrátil k ní, spatřil, že se směje a řekl k ní.
11. „Marie, jak to, že jednou vidím na tvém obličejí bolest a po druhé zase smích a radost?“
14. A Marie mu odpověděla: „Vidím svýma očima dva lidi: jeden pláče a truchlí a druhý se směje a raduje se.“
15. A pak se dal na další cestu a tu Marie řekla Josefovi: „Sejmi mne z osla, neboť to, co jest ve mně, usiluje, aby vyšlo.“
16. Ale Josef odpověděl: „Kam tě mám dáti? Vždyť je tu pusto.“
17. A tu Marie zase řekla k Josefovi: „Vezmi mne dolů, neboť to, co jest ve mně, mocně mne tísní.“
18. A tak ji Josef sejmul.
19. A našel jednu jeskyni a dovedl ji tam.

Kapitola XIII.

Josef hledá pomocnici k porodu a cestou spatří podivné věci.

1. A Josef zanechav ji a svoje syny v jeskyni, odešel, aby vyhledal nějakou židovskou pomocnici porodu ve vesnici Betlémě.
2. Ale když jsem šel (praví Josef), pohleděl jsem do vzduchu a tu jsem spatřil, jak oblaky stály jako v úžasu a ptáci ve vzduchu se zastavovali ve svém letu.
4. A pak jsem se podíval k zemi a viděl jsem, stůl prostřený k jídlu a okolo něho seděli dělní lidé, ale jejich ruce spočívaly na stole a nikdo z nich se nehnul, aby jedl.
5. A ti, kteří měli v ústech jídlo, nejedli.

6. A ti, kteří zvedli ruce k hlavě, nespustili jich.
7. A ti, kteří zvedli ruce k ústům, nevložili si nic do úst.
9. A obličejе všech byly obráceny vzhůru.
10. A spatřil jsem rozběhlé ovce a přece jenom ovce stály tiše.
12. A pastýř zvedal ruku, aby je udeřil, ale jeho ruka trčela do výše.
13. A podíval jsem se k řece a spatřil jsem kůzlata s tlamami blízko u vody a dotýkající se vody, ale nepila.

Kapitola XIV.

Marie porodila chlapce, pomocnice blahoslaví Boha za možnost spatřit takový zázrak, kterak panna porodila. Vypráví to Salome, jež nevěří, ale přesvědčuje se.

1. A pak jsem spatřil jakousi ženu, přicházející dolů z hor, která ke mně řekla: „Kam jdeš, muži?“
2. A já jsem jí řekl: „Jdu hledat nějakou židovskou pomocnici porodu.“
3. A odpověděla: „Kde jest žena, která má porodit?“
4. A tu jsem odpověděl: „V jeskyni a je mi zasnoubena.“
5. A tu řekla pomocnice porodu: „Není tvou ženou?“
7. Josef odpověděl: „Je to Marie, která byla vychována ve svatyni svatých, v domě Pána, a byla mi dána losem a není mojí manželkou, nýbrž počala z Ducha Svatého.“
8. A pomocnice porodu pravila: „Je to pravda?“
9. A on odpověděl: „Pojď a viz.“
10. A pomocnice porodu šla s ním a stanula v jeskyni.
12. A potom jasný oblak zakryl jeskyni a pomocnice porodu řekla: „Tohoto dne je moje duše zvelebena, neboť moje oči spatřily překvapující věci a spása je přinesena Izraelským.“
14. Ale náhle se z oblaků stalo veliké světlo v jeskyni, takové, že jejich oči ho nemohly snést.
15. Ale světlo se pomalu zmenšovalo, až se objevilo dítě, které sálo z prsů své matky Marie.
18. A tu pomocnice porodu zvolala: „Jaký je to dnes slavný den, když oči moje spatřily tyto neobyčejné události!“

19. A pomocnice porodu vyšla z jeskyně a potkala ji Salome.
20. A pomocnice jí řekla: „Salome, Salome, řeknu ti nejúžasnější věc, kterou jsem viděla.”
21. „Panna porodila, což jest proti přírodě.”
22. A Salome k tomu odpověděla: „Tak, jako žije Pán můj a Bůh, neuvěřím, že panna porodila, dokud neobdržím o tom důkazů.”
23. A pak Salome vešla do jeskyně a pomocnice řekla: „Marie, ukaž se, neboť k vůli tobě vznikl veliký spor.”
24. A Salome obdržela důkazy uspokojivé.
25. Ale její ruka uschla a ona trpce naříkala.
26. A tu řekla: „Běda mně, pro moji nepravost, neboť jsem pokoušela živého Boha a teď mně ruka upadne.”
28. A pak Salome počala prositi Pána a řekla: „Ó, Bože mých otců, vzpomeň na mne, neboť jsem ze sémě Abraháma, Izáka a Jakoba.”
31. „Neučiň mne pohaněnou mezi dětmi izraelskými, ale vrať mne zdravou k mým rodičům!”
33. „Víš dobře, ó, Pane, že ve tvém jménu jsem vykonala mnoho dobročinných skutků a že jsem byla tebou odměněna.”
34. A pak se postavil anděl Páně před Salome a řekl: „Pán Bůh slyšel tvoji modlitbu a proto napřáhni ruku k dítěti a pochovej je a tím budeš uzdravena.”
35. A Salome naplněna největší radostí, přistoupila k dítěti a pravila: „Dotknu se ho.”
37. A pak se mu počala klaněti, neboť řekla: „Toto jest veliký král, který se narodil v Izraeli.”
38. A ihned byla Salome uzdravena.
39. Potom odešla pomocnice porodu z jeskyně, žena, která byla Bohem povolána.
40. A hle, hlas promluvil k Salome a řekl: „Neoznamuj těchto podivných věcí, které jsi viděla, dokud dítě nepřijde do Jeruzaléma.”
41. A tak Salome rovněž odešla, ospravedlněna Bohem.

Kapitola XV.

Mudrci z východu se přicházejí poklonit králi, Herodes nechává hledat chlapce.

1. Josef se pak chystal k odchodu, poněvadž v Betlémě nastal veliký poplach, neboť

z Východu přišli jacísi mudrci.

2. Kteří řekli: „Kde se narodil král Židů? Viděli jsme na Východě jeho hvězdu a přišli jsem, abychom se mu klaněli.“

3. A když to Herodes slyšel, byl nejvýš rozrušen a vyslal kněží k mudrcům a ke kněžím a tázal se jich, v obecném domě.

4. A řekl k nim: „Kde je co psáno o králi Kristovi a kde by se měl narodit?“

5. A oni mu pak řekli: V Betlémě, v Judei, neboť tak jest psáno: A ty Betleme, v zemi Judské, nejsi nejmenší mezi knížaty Judskými, neboť z tebe přijde vládce, který bude vládnouti mému lidu izraelskému.

7. A Herodes poslal pryč přední kněží a tázal se mudrců v městském domě a řekl k nim: „Jaké znamení jste viděli, které by se týkalo krále, jenž se narodil?“

9. Odpověděli: „Viděli jsme neobyčejně velikou hvězdu, zářiti mezi hvězdami na nebesích, která tak ostatní hvězdy přezařovala, že se staly neviditelnými a poznali jsme podle toho, že v Izraeli se narodil velký král a proto jsme přišli, abychom se mu poklonili.“

10. A pak řekl k nim Herodes: „Jděte, a pilně se dotazujte. A jestliže dítě naleznete, přineste mi zprávu, abych mohl také přijíti a klaněti se mu.“

11. A tak mudrci odešli a hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi až přišla a zastavila se nad jeskyní, kde dítě bylo s Marií, svojí matkou.

12. A potom přinesli svoje poklady a obětovali mu zlato, kadidlo a myrhu.

13. A poněvadž ve snu byli varováni andělem, aby se nevraceli k Herodesovi přes Judeu, odešli do své vlasti jinou cestou.

Kapitola XVI.

Herodes nařizuje pobít novorozence, Marie s Alžbetou schovávají děti. Na Herodesův příkaz je zavražděn velekněz Zachariáš, Simeon se stává veleknězem. Jakub stvrzuje svoje autorství.

1. Když pak Herodes pozoroval, že mudrci ho oklamali, rozhněval se velice a nařídil jistým mužům, aby šli a pobili všechny děti, které byly v Betlémě až do stáří dvou let.

2. Ale Marie, slyšíc, že jsou děti vražděny, u velikého strachu, vzala dítě a zavinuvši je do plenek, položila je do jeslí pro voly, neboť v hospodě nebylo pro ně místa.

3. Také Alžběta, slyšíc, že budou hledati jejího syna Jana, vzala ho a odešla s ním do hor a hledala nějaké místo, kde by ho ukryla.

4. Ale nemohla žádného tajného místa najít.
5. A pak nařikala pro sebe a řekla: „O horo Pána, přijmi matku s dítětem!"
6. Neboť Alžběta nemohla vyšplhat na horu.
7. A hora se okamžitě rozevřela a přijala je.
8. A tu se jim zjevil anděl Páně, aby je chránil.
9. Ale Herodes hledal Jana a poslal služebníky k Zachariášovi, když právě konal bohoslužby u oltáře a řekl k němu: „Kde jsi uschoval svého syna?"
10. Odpověděl jim: „Jsem sluha boží a sluha před oltářem - jak bych mohl vědět, kde je můj syn?"
11. A také služebnictvo se vrátilo a řeklo Herodesovi, co slyšelo. Herodes se tím rozpálil a pravil: „Nemá snad být tento jeho syn králem izraelským?"
12. A poslal nanovo služebníky k Zachariášovi, řka: „Pověz nám pravdu, kde je tvůj syn, neboť víš, že tvůj život je v mé ruce."
13. A tak služebníci odešli a pověděli mu vše.
15. Ale Zachariáš odpověděl jim: „Jsem mučedníkem pro Boha a jestliže proleje Herodes moji krev, i Pán přijme moji duši."
16. „Vězte však, že proležete krev nevinnou."
17. Ale Zachariáš byl zavražděn u vchodu k oltáři a blíže opony.
18. Ale synové Izraelští nevěděli, kdy byl zabit.
19. A pak v hodině pozdravení vstoupili kněží do chrámu, ale Zachariáš podle zvyku jim nevyšel vstříc, aby jim požehnal.
21. Oni však přece čekali na něj, aby je pozdravil.
22. A když viděli, že dlouho nepřichází, jeden z nich se odvážil vstoupiti na svaté místo, kde byl oltář a tu viděl, že na zemi je krev.
23. A tu hle, řekl hlas s nebe: „Zachariáš je zavražděn, a jeho krev nebude smazána, dokud nepřijde mstitel jeho krve.
24. A když to kněz uslyšel, bál se a odešel a řekl kněžím, co viděl a slyšel a pak všichni vešli a viděli, co se stalo.
26. A pak střechy chrámu zahučely a byly roztrženy od vrchu až ke spodku.
27. A nemohli najít těla, ale jenom krev ztvrdlou jako kámen.
28. A pak odešli a řekli lidem, že Zachariáš byl zavražděn a všechny kmeny izraelské to slyšely a truchlily pro něj a nařikaly tři dny.
29. A pak kněží se radili, kdo by po něm měl následovat.

30. A Simeon a jiní kněží metali losy a los padl na Simeona.

31. Neboť obdržel ujištění od Ducha Svatého, že nezemře, dokud neuvidí Krista přijíti v těle.

32. Já, Jakub jsem napsal tento příběh v Jerusalémě: a když nastaly nepokoje, uchýlil jsem se na pusté místo až do smrti Herodesovy. A nepokoje v Jerusalemě přestaly. A nezbývá mi již nic, než oslavovat Boha, že mě dal toto vědění, abych napsal vám, kteří jste duchovní a kteří milujete Boha: jemuž patří sláva a panování na věky věků, amen.